

ges nærmere ved lov, hvilke spørgsmål der kan gøres til genstand for folkeafstemning.

Stk. 2. 20 pct. af vælgerne i en kommunal enhed kan begære bestemte spørgsmål sendt til folkeafstemning blandt vælgerne. Spørgsmål, der indebærer indskrænkninger i borgeres rettigheder, kan ikke sendes til folkeafstemning. Det fastlægges nærmere ved lov, hvilke spørgsmål der kan gøres til genstand for folkeafstemning.

Kapitel 6

§ 27. Folketinget består af 179 medlemmer, hvoraf 2 medlemmer vælges på Færøerne og 2 i Grønland.

§ 28. Et nyvalgt Folketing træder sammen kl. 12 den tolvte hverdag efter valgdagen, dersom det ikke har været indkaldt til møde forinden.

Stk. 2. Straks efter at mandaterne er godkendt, konstituerer Folketinget sig ved valg af formand og næstformænd.

Stk. 3. Folketingsåret begynder den første tirsdag i september og varer til samme tirsdag det følgende år.

Stk. 4. På folketingsårets første dag kl. 12 træder medlemmerne sammen til møde, hvor Folketinget sættes på ny.

Stk. 5. Folketingets møder er offentlige.

Stk. 6. Folketingets formand indkalder til Folketingets møder. To femtedele af folketingsmedlemmerne og statsministeren kan anmode om, at Folketinget indkaldes ekstraordinært.

Stk. 7. Folketinget kan kun træffe beslutning, hvis over halvdelen af medlemmerne er til stede.

Stk. 8. Folketinget fastsætter selv sin forretningsorden.

Stk. 9. Folketinget nedsætter et antal udvalg, som fastsættes i Folketingets forretningsorden. Fordelingen sker efter forholdstal, efter hvilke partierne eller partigrupper opnår repræsentation.

Stk. 10. Folketingsmedlemmer modtager et vederlag, hvis størrelse fastsættes i valgloven.

§ 29. På det første møde i folketingsåret afgiver statsministeren en redegørelse for Folketinget om rigets almindelige stilling og de af regeringen påtænkte foranstaltninger.

Stk. 2. På grundlag af redegørelsen finder en almindelig forhandling sted.

§ 30. Folketingets medlemmer vælges ved almindelige, direkte og hemmelige valg.

Stk. 2. De nærmere regler for valgrettens udøvelse fastlægges i valgloven, så der sker en ligelig repræsentation af de forskellige anskuelser blandt vælgerne.

Stk. 3. Ved mandatfordelingen skal der tages hensyn til indbyggertal og vælgertal.

Stk. 4. I valgloven fastsættes nærmere regler vedrørende valg af stedfortrædere og disses indtræden i Folketinget samt fremgangsmåden i tilfælde, hvor omvalg måtte blive nødvendigt.

Stk. 5. Til folketingsvalg kan både opstilles kandidater, som er tilsluttet politiske partier, og kandidater, som ikke er tilsluttet politiske partier.

Stk. 6. Der skal være offentlighed om partiernes og kandidaternes indtægter og udgifter i forbindelse med afholdelse af folketingsvalg. De nærmere regler herfor fastsættes ved lov.

Stk. 7. Særlige regler om Grønlands og Færøernes repræsentation i Folketinget kan fastsættes ved lov.

§ 31. Ethvert medlem af Folketinget og regeringen er berettiget til at fremsætte forslag til love og andre beslutninger.

Stk. 2. Et lovforslag kan ikke endeligt vedtages, medmindre det tre gange har været behandlet i Folketinget.

Stk. 3. Et lovforslag kan ikke uden dispensation behandles i Folketinget, medmindre det har været sendt i høring, og ikke vedtages, medmindre der er gået 30 dage efter fremsættelsen.

Stk. 4. To femtedele af Folketingets medlemmer kan over for formanden anmode om, at tredje behandling tidligst finder sted 12 hverdage efter forslaget vedtagelse ved anden behandling. Begæringen skal være skriftlig og underskrevet af de deltagende medlemmer. Udsættelse kan dog ikke finde sted, for så vidt angår forslag til finanslove, tillægsbevillingslove, midlertidige bevillingslove, statslånslove, love om ekspropriation, love om indirekte skatter samt i påtrængende tilfælde forslag til love, hvis ikrafttræden ikke kan udsættes af hensyn til lovens formål.

Stk. 5. Ved nyvalg og ved folketingsårets udgang bortfalder alle forslag til love og andre beslutninger, der ikke forinden er endeligt vedtaget.

§ 32. Det påhviler hvert medlem af Folketinget at påse, at de vedtagne love er i overensstemmelse med grundloven. En lov kan ikke pålægge nogen en straf eller sanktion, medmindre det